

РЕШЕНИЕ

№ 2460

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **368** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Е., срещу решение от 16.10.2020 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 6 състав по нахд № 5201/2020 г.

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление (НП) № 22-006395/26.03.2020 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда” – С., с което на касатора за нарушение на чл. 62, ал. 1 вр. с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ на основание чл. 414, ал. 3 във вр. с чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, която е намалена от СРС на 1500 лв.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, тъй като не кореспондира със събраните по делото доказателства. Твърди се, че в НП е посочено, че е разгледана преписката по АУАН с номер, различен от съставения, което представлява основание за отмяна на НП на процесуално основание. Касаторът поддържа, че от представените доказателства се установява, че Д. е полагала труд въз основа на граждански договор без да има фиксирано работно време. Сочи се, че при попълването на декларацията Д. изпитала трудност, поради което се наложило

проверяващите да ѝ кажат, какво да попълни. Релевира се, че СРС е постановил неправилно решение, мотивирайки се изцяло със съдържанието на тази декларация. Твърди се, че между касатора и Д. не е възникнало трудово правоотношение, налагащо сключване на трудов договор. Иска се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и да постанови ново, с което да отмени НП. Претендират се разноските по делото съгласно представен списък.

Ответната страна - Дирекция „Инспекция по труда” – С., чрез процесуалния си представител юр. П., изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Районният съд е обсъдил приложените по делото писмени и гласни доказателства, въз основа на които е установил следната фактическа обстановка: На 23.11.2019г. инспектори от Дирекция „Инспекция по труда“ - С. извършили проверка за спазване на трудовото законодателство, като посетили ресторант „Български ритми”, находящ се в [населено място], ул.”6-ти септември” № 4, стопанисван от касатора, при което установили, че в обекта работи лицето А. Ц. Д., която изпълнявала трудовите функции за длъжността „помощник готвач”. На Д. била предоставена за попълване декларация, в която тя декларира, че работи като помощник готвач с определено работно време, с месечно трудово възнаграждение в размер на 240 лв. и почивни дни - неделя, понеделник и вторник. За извършената проверка бил съставен протокол с изх.№ ПР1937883/09.12.2019г., констатиращ, че на 09.12.2019г. на проверяващите бил представен граждански договор, сключен на 08.11.2019г. между [фирма], в качеството на възложител и А. Ц. Д., в качеството на изпълнител, с който ѝ било възложено да извършва задълженията на „помощник готвач” за срок от един месец, с периодичност 3 пъти в седмицата по 4 часа, срещу дневно възнаграждение от 20 лв. Въз основа на констатациите в протокола бил съставен АУАН № 22-006395/09.12.2019г. и издадено обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 КТ за нарушение на чл.62, ал.1 вр. чл.1, ал.2 КТ била наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. на касатора.

От правна страна СРС е приел, че в хода на проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН и НП са съставени от компетентен орган и съдържат реквизитите, изискуеми съгласно ЗАНН. Въз основа на приетите доказателства СРС е достигнал до правилния извод, че е извършено деяние, осъществяващо състава на административно нарушение по чл.62, ал.1 вр. чл.1, ал.2 КТ, тъй като по делото категорично се установява, че Д. е престира,ла труд в полза на [фирма] в момента на проверката. Лицето е декларира,ло, че работи по граждански договор в ресторант „Български ритми”, находящ се в

[населено място], ул. "6-ти септември" № 4, считано от 08.11.2019г. като помощник готвач, с договорено месечно възнаграждение в размер на 240 лв. СРС е изложил подробни мотиви относно предмета и характеристиките на трудовото правоотношение, въз основа на които е формирал правилен и обоснован извод, че твърдението, че Д. се намира в гражданскоправни отношения е недостоверно и противоречащо на останалите писмени и гласни доказателства по делото. Въззивната инстанция е приела, че определеният размер на наложената имуществена санкция не отговаря на тежестта на нарушението и я е намалил до минимално посочения в чл. 414, ал. 1 от КТ размер от 1500 лв.

Съгласно чл.1, ал.2 КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, като трудовият договор се сключва в писмена форма съгласно нормата на чл. 62, ал. 1 КТ. В разглеждания случай дружеството не е изпълнило задължението си по чл.62, ал.1, във връзка с чл.1, ал.2 КТ да уреди с писмен трудов договор отношенията по предоставянето на работна сила от Д.. От събраните гласни и писмени доказателства се установява по категоричен начин, че в случая е установено наличие на трудово правоотношение между касатора и работника, което е следвало, но не е било уредено с писмен трудов договор, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството за нарушение на чл. 62, ал. 1 вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.

Основателно в жалбата се сочи, че в НП е посочен номер на АУАН, различен от номера на съставения на касатора акт, който установява процесното административно нарушение. Касае се за техническа грешка при изписване на номера, която не е довела до ограничаване правото на защита на санкционираното дружество. Това е така, тъй като в НП се съдържа подробно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, които напълно съответстват с констатациите в съставения на дружеството АУАН. Също така касаторът е подал писмено възражение срещу констатациите в АУАН, което сочи, че е бил запознат със съдържанието му, както и с коректното основание, за да му бъде повдигнато административнонаказателното обвинение.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Съдът е обосновал изводите си относно фактичката обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните. В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на Дирекция „Инспекция по труда” – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева.

Воден от горното, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.10.2020 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 6 състав по нахд № 5201/2020 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда” – С. сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско

възнаграждение.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.